

Arrest

**nr. 51 180 van 17 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 7 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 juni 2010 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPUYDT, die *loco* advocaat C. VAN MARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, dient op 6 oktober 2008 bij de Belgische ambassade in Bangkok een aanvraag in voor een visum kort verblijf. Op 29 oktober 2008 wordt dit visum geweigerd.

Op 17 november 2008 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in voor een visum kort verblijf, deze aanvraag wordt op 19 december 2008 eveneens geweigerd.

Op 30 april 2009 meldt O.L., de Belgische partner van verzoekster, zich aan bij de burgerlijke stand van zijn gemeente om een huwelijksaangifte te doen. De huwelijksvoltrekking wordt uitgesteld met twee maanden na de vastgestelde huwelijksdatum.

Op 19 mei 2009 dient verzoekster een derde aanvraag in voor een visum kort verblijf. Zij vermeldt dat dit met het oog op een huwelijk in België is.

Op 10 juni 2009 geeft de procureur des konings te Kortrijk een negatief advies inzake de huwelijksvoltrekking.

Op 15 juni 2009 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksvoltrekking.

Op 23 juni 2009 wordt de beslissing genomen waarbij de visumaanvraag van verzoekster wordt geweigerd.

Verzoekster dient een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 32 342 van 1 oktober 2009 verwerpt de Raad dit beroep.

Op 9 september 2009 wordt het kind van verzoekster en haar Belgische partner geboren. Het kind heeft de Thaise nationaliteit.

Op 28 oktober 2009 treedt verzoekster in Thailand in het huwelijk met haar Belgische partner.

Op 26 november 2009 dient verzoekster een aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

Op dezelfde datum wordt er tevens een visumaanvraag gezinshereniging ingediend voor het kind van verzoekster en haar Belgische partner.

Op 25 mei 2010 geeft de procureur des konings een negatief advies inzake de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte.

Op 16 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van afgifte van het visum gezinshereniging.

“(...)

Commentaar :

Op 26/11/2009 werd via de Belgische diplomatieke post in Bangkok een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van M. T. (...), geboren op 22/10/1978, van Thaise nationaliteit, om haar echtgenoot in België, L. O. (...), geboren op 18/05/1958, van Belgische nationaliteit, te vervoegen ;

Ter staving van deze visumaanvraag werd een huwelijksakte voorgelegd, waaruit blijkt dat betrokkenen op 28/10/2009 in Thailand in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex ;

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald word en door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft ;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat uit het administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende elementen aan het licht gekomen zijn :

- De heer L. (...) was eerder gehuwd met V. A. V. (...) van 26/09/1980 tot 13/11/2007. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren : L. E. (...) en L. N. (...).

- Tussen betrokkenen bestaat een leeftijdsverschil van 20 jaar, wat we toch eerder groot kunnen noemen.

- Mevrouw vroeg reeds driemaal een visum kortverblijf aan met mijnheer als garant. Twee toeristische aanvragen op uitnodiging en één aanvraag met het oog op een huwelijk. Alle aanvragen werden door onze diensten geweigerd.

- Betrokkenen hebben een gemeenschappelijk kind, L. A.(...), dat geboren werd op 09/09/2009.

Overwegende dat op basis van hogervermelde elementen de Dienst Vreemdelingenzaken op 22/02/2010 een schrijven richtte ter attentie van de Procureur des Konings te Kortrijk met de vraag advies te verlenen met betrekking tot de geldigheid van dit in het buitenland afgesloten huwelijk ;

Uit het advies van het parket van de procureur des Konings is het volgende gebleken :

Op 30/04/2009 deed de heer L.(...) aangifte van zijn voorgenomen huwelijk met T. M.(...). Een voorgenomen huwelijk dat, na onderzoek en advies door het openbaar ministerie, werd geweigerd. Tegen deze weigeringsbeslissing tekende de heer L. (...) hoger beroep aan. Bij beschikking, dd 06/08/2009, werd de vordering van O. L. (...) afgewezen als ongegrond, wat impliceerde dat het voorgenomen huwelijk niet kon worden voltrokken. Een beslissing waartegen L. O. (...) hoger beroep aantekende. Op heden is deze beroepsprocedure nog niet afgehandeld. Intussen is L. O. (...) op 28/10/2009 gehuwd in Thailand en vraagt hij de erkenning van dit buitenlands huwelijk teneinde zijn vrouw en inmiddels geboren kind A. (...) via een visum gezinshereniging naar België te krijgen. Uiteraard kan op deze vraag van erkenning niet worden ingegaan teneinde te vermijden dat in de procedure tot erkenning van dit buitenlands huwelijk een andere / tegenstrijdige beslissing zou worden genomen dan in de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing om het voorgenomen huwelijk te voltrekken.

Los daarvan dient merkt het parket van de procureur des Konings op dat er vermoedens zijn nopens het schijnkarakter van dit huwelijk :

- Een zeer korte kennismakingsperiode
- T. M.(...) in de prostitutie werkte
- T. M. (...) haar eigen huwelijksdatum niet eens weet
- Er een groot leeftijdsverschil is van maar liefst 20 jaar
- Er een precare financiële situatie is dewelke geen solide basis vormt voor een duurzame relatie
- Er tegenstrijdigheden in de verklaringen van de partijen zitten. Zo verklaarde O. L. (...) in het kader van de procedure voorgenomen huwelijk dat zijn familie nog niet was ingelicht over zijn trouwplannen, iets wat hij thans in de procedure erkenning buitenlands huwelijk tegenspreekt. Zo verklaarde O. L. (...) in het kader van de procedure voorgenomen huwelijk dat T. M. (...) Engelse lessen diende te volgen om zich goed te kunnen uitdrukken terwijl hij in de procedure erkenning buitenlands huwelijk verklaarde dat ze heel goed Engels spreekt ;

Het parket verleent in dit opzicht dan ook een negatief advies wat betreft de afgifte van een visum gezinshereniging.

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40 ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door de wet van 25/04/2007, van kracht geworden op 1 juni 2008 ;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd.

(...)"

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de visumaanvraag van het kind werd ingewilligd.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient ambtshalve na te gaan of het beroep ontvankelijk is *ratione temporis*. Artikel 39/57, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De bestreden beslissing dateert van 16 juni 2010 en uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet wanneer deze beslissing aan verzoekster is ter kennis gebracht. Verzoekster zelf stelt dat de kennisgeving pas gebeurde op 9 augustus 2010. Verwerende partij betwist dit niet en voert geen exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* aan.

Bijgevolg wordt aangenomen dat het beroep ingediend op 7 september 2010, werd ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving en tijdig is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel

De beslissing dd. 9 december 2008 schendt de materiële motiveringsplicht, opgelegd door de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

1.

Uit de bestreden beslissing dd. 16.06.2010 kan vooreerst worden afgeleid dat de weigering tot afgifte van het visum gezinshereniging gebaseerd werd op het feit dat door de Heer O. L. (...) beroep werd aangetekend tegen de beschikking dd. 06.08.2009 van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, waarbij de vordering tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Avelgem van het voorgenomen huwelijk tussen de Heer L. (...) en verzoekster.

Op heden is voormelde beroepsprocedure nog hangende en werd de pleitdatum in hoger beroep vastgesteld op 17.02.2011.

Verweerder beweert dat op de vraag van erkenning niet kan worden ingegaan teneinde te vermijden dat in de procedure tot erkenning van dit buitenlands huwelijk een andere/tegenstrijdige beslissing zou worden genomen dan in de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing om het voorgenomen huwelijk te voltrekken, quod non.

Bovenstaande redenering kan geenszins worden aangehouden.

Immers indien er een beslissing tot erkenning van het buitenlands huwelijk zou worden genomen, dan zou de procedure gevoerd door de Heer L. (...), bij gebreke aan enig belang, kunnen worden doorgehaald. Indien een negatieve beslissing zou worden genomen omtrent de erkenning van het buitenlands huwelijk ...

Verzoekster wijst er bovendien op dat beide dossiers (erkenning buitenlands huwelijk en voltrekking voorgenomen huwelijk in België) betrekking hebben op het zelfde voorwerp en oorzaak. Tevens dient in beide procedures op basis van hetzelfde dossier te worden geoordeeld. Het zou dan ook geenszins logisch zijn, dat men tot tegenstrijdige beslissingen zou komen.

Verzoekster wijst er bovendien op dat verweerder geen enkele rechtsgrond aanhaalt ten einde haar motivering op dit punt te gronden.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden (R.v.St nr. 37043 van 22 mei 1991).

Daar de motivering van de beslissing door verweerder op dit punt noch inhoudelijk, noch juridisch correct is, werd de motiveringsplicht op dit punt geschonden.

2.

Voorts kan uit de beslissing van verweerder tevens het negatieve advies van het Parket van de Procureur des Koning te Kortrijk worden gedistilleerd:

"Los daarvan dient merkt het parket van de procureur des Konings op dat er vermoedens zijn nopens het schijnkarakter van dit huwelijk:

Een zeer korte kenningsmakingsperiode

T. M.(...) in de prostitutie werkte

T. M. (...) haar eigen huwelijksdatum niet eens weet

Er een groot leeftijdsverschil is van maar liefst 20 jaar

Er een precaire financiële situatie is dewelke geen solide basis vormt voor een duurzame relatie

Er tegenstrijdigheden in de verklaringen van de partijen zitten. Zo verklaarde O. L. (...) in het kader van de procedure voorgenomen huwelijk dat zijn familie nog niet was ingelicht over zijn trouwplannen, iets wat hij thans in de procedure erkenning buitenlands huwelijk tegenspreekt. Zo verklaarde O. L. (...) in het kader van de procedure voorgenomen huwelijk dat T. M.(...) Engelse lessen diende te volgen om zich goed te kunnen uitdrukken terwijl hij in de procedure buitenlands huwelijk verklaarde dat ze heel goed Engels spreekt;"

De zogenaamde motivatie van de Attaché van de Minister van Migratie- en Asielbeleid wijst op een duidelijk gebrek aan feitelijke, juridische en afdoende motivering waardoor de Wet van 29 juli 1991 geschonden werd.

"De (...) motiveringsplicht strekt ertoe om de bestuurde een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij, ten aanzien van die motieven, in staat is om met kennis van zaken voor zijn rechten op te komen." (R.v.St. (12e k.) nr. 164.445, 7 november 2006, NjW 2007, afl. 173, 933, noot LUST, S. - eigen onderlijning)

De administratieve overheid dient bovendien alle relevante elementen waarvan zij kennis heeft in overweging te nemen op het moment dat zij een beslissing neemt. (Cfr. om. Raad

Vreemdelingenbetwistingen nr. 14.727, 31 juli 2008 <http://www.cce-rvv.be> (26 februari 2009); , T. Vreemd. 2008 (samenvatting), afl. 4, 276, noot DENYS, L)

In casu blijkt dat in de bestreden beslissing in grote mate de stijlformules die werden gehanteerd in het oorspronkelijke advies, dat werd uitgebracht door het Parket naar aanleiding van de aangifte van het voorgenomen huwelijk met verzoekster door de Heer L.(...) bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Avelgem, zonder meer werden overgenomen. Bovendien lijkt het advies van het Parket ten onrechte geen rekening gehouden met de evolutie van de feiten die zich sinds het afnemen van het verhoor en het beëindigen van het politieel onderzoek heeft afgespeeld. Het oorspronkelijk advies van het Parket dateert van 10 juni 2009.

De weerhouden motieven zijn - voorzover dit ooit het geval zou geweest zijn - niet meer actueel en alleen al om die redenen ongegrond.

3.

Dat de weerhouden motieven minstens op het tijdstip dat de Eerste Rechter haar beslissing nam niet meer actueel waren en derhalve ongegrond zijn wordt hierna aangetoond.

1^e reden: er een zeer korte kennismakingsperiode was.

Op heden hebben verzoekster en de Heer L. (...) een standvastige relatie gedurende twee jaar! De Heer L.(...) gedurende deze periode reeds een acht-tal keren op bezoek geweest in Thailand en heeft daar met verzoekster telkens samengeleefd als man en vrouw. Voornoemden beslisten samen een gezin uit te bouwen en verrijkten hun relatie met een kind, A. L. (...) Momenteel zij voornoemden bovendien een tweede kindje verwachtende.

Verzoekster kan in het licht van deze feitelijke omstandigheden niet begrijpen dat het Parket en in navolging verweerster op heden nog spreekt van 'een zeer korte kennismakingsperiode'.

2^e reden: T. M. (...) in de prostitutie werkte

De Heer L.(...) heeft naar aanleiding van zijn verhoor in alle eerlijkheid verteld dat mevrouw M. (...) in een Beer Bar werkte waar zij zich prostitueerde om in haar levensonderhoud en dit van haar kinderen te voorzien. Dit werd dan door de Procureur en verweerster zonder vermelding van de reden opgenomen in de motivering tot weigering van de erkenning van het huwelijk. Omtrent de omstandigheden en de oorzaak hiervan is niets terug te vinden.

Verzoekster heeft slechts gedurende korte periode, zijnde februari tot begin augustus 2008 in een beer bar gewerkt, waarbij zij nu en dan voor de klanten diende te prostitueren. Dit was voor verzoekster geen gewilde keuze, maar daarentegen het laatste redmiddel om, in te staan voor een degelijk levensonderhoud voor haar twee kinderen, nadat haar ex-man haar en haar twee kinderen had verlaten. Verzoekster is hiermee nadat zij de Heer L. (...) leerde kennen begin augustus 2008 onmiddellijk mee gestopt. Vanaf dan heeft de Heer L. (...) wekelijks geld toegestuurd om in haar levensonderhoud te voorzien.

3^e reden: T. M. (...) haar huwelijks datum niet eens weet

Verzoekster wijst er op dat zij in haar verklaring op deze vraag antwoordde dat zij dit niet meer zeker wist, doch dat dit waarschijnlijk de 25ste of de 26ste was.

Het huwelijk ging door op 28.10.09. Verzoekster had zich derhalve 2/3 dagen vergist.

Verzoekster kan zich niet van de indruk ontdoen, dat het Parket redenen zoekt, ook waar er geen zijn, om toch maar de weigeringsbeslissing te kunnen staven.

Verzoekster wenst bovendien op te merken dat zij zich niet kan voorstellen dat zij de enige is in de maatschappij die zich heeft vergist omtrent haar huwelijksdatum...

4^e reden: er een groot leeftijdsverschil is

Het grote leeftijdsverschil dat wordt weerhouden door het Parket en in de bestreden beslissing is vanzelfsprekend een uiterst subjectief gegeven is. De Heer L. (...) is op heden 51 jaar, terwijl Mevrouw M. (...) 31 jaar is. Dit leeftijdsverschil kan niet ontkend worden, doch dergelijk leeftijdsverschil tussen huwendes is in de huidige westerse samenleving heden ten dagen geenszins nog een zeldzaam gegeven. Ter illustratie wenst verzoekster te verwijzen naar de relatie die Prins Albert van Monaco (51 jaar) die sinds 2006 een relatie heeft met de Zuid-Afrikaanse Charlene Wittstock (31 jaar) (stuk 19), of nog dichter bij huis naar Koning Leopold III die op 11 september 1941 op bijna veertigjarige leeftijd in het huwelijk trad met Lilian Baels, 19 jaar en zwanger (stuk 20).

Dergelijke leeftijdsverschillen zijn in de westerse samenleving dan ook algemeen aanvaard en kunnen op zich geen weigeringsgrond tot het huwelijk uitmaken.

5^e reden: de precaire financiële situatie geen solide basis vormt voor een duurzame relatie

Met deze reden wordt gesuggereerd dat beide partijen in een precaire financiële situatie verkeren. Dit is geenszins in overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoekster mag dan wel voorlopig geen inkomsten hebben, concludant werkt als Senior Treasury Consultant bij de Amerikaanse firma S. (...) Concludant heeft voldoende inkomsten uit zijn beroepsbezigheid en financiële middelen om in het onderhoud van beide aanstaande echtgenoten te voorzien. Concludant heeft bovendien naar aanleiding van de visumaanvragen reeds meermaals een verbintenis tot tenlasteneming ondertekend.

Op heden springt mevrouw M.(...) regelmatig in bij haar oudste zus de welke in Thailand een kraampje heeft met gekoelde frisdranken en ook warme dranken. Mevrouw M.(...) weerhoudt zich ervan een vaste arbeidsplaats te zoeken in Thailand, daar zij en concludant de wil hebben in België samen een gezin en hun verder leven uit te bouwen. Op heden staat concludant dan ook grotendeels in voor het onderhoud van mevrouw M.(...) en hun reeds geboren kindje, A. L. (...)

Deze motivering kan dan ook geenszins worden weerhouden.

6^e reden: Er tegenstrijdigheden in de verklaringen van partijen zitten

De eerste tegenstrijdigheid betreft het feit dat de Heer O. L. (...) in het kader van de procedure voorgenomen huwelijk verklaarde dat zijn familie nog niet ingelicht was over zijn trouwplannen, iets wat hij thans in de procedure erkenning buitenlands huwelijk tegenspreekt.

Deze zogenaamde tegenstrijdigheid toont duidelijk aan dat het Parket en in navolging hiervan verweerster totaal geen rekening houden met de evolutie van de feiten. Op het tijdstip dat de Heer L. (...) verhoord werd naar aanleiding van de procedure voorgenomen huwelijk, nl. op 03.06.2009, waren de ouders van de Heer L. (...) nog niet op de hoogte van het voorgenomen huwelijk. Zij waren evenwel wel degelijk op de hoogte van de relatie tussen de Heer L. (...) en verzoekster.

Intussen is er sindsdien ruim één jaar verstreken. Intussen heeft de Heer L. (...) uiteraard zijn ouders op de hoogte gebracht van het voorgenomen huwelijk en zelfs de procedure die hieromtrent werd gevoerd. De ouders van de Heer L. (...) legden in die zin ook een schriftelijke verklaring af op 09.07.2009 (stuk 21).

Uiteraard verklaarde de Heer L. (...) naar aanleiding van het nieuwe verhoor in het kader van de erkenning van het buitenlandse huwelijk en de visumaanvraag gezinshereniging dat zijn ouders op de hoogte zijn van het voorgenomen huwelijk.

Daarenboven waren niet alleen de ouders van concludant, ook gans zijn familie, inclusief zijn twee dochters uit zijn eerste huwelijk, E. (...) en N. (...), alsook kennissen en vrienden, op de hoogte van het huwelijk.

Dat het Parket en in navolging verweerster dit een tegenstrijdigheid noemen, kan op zijn minst gesteld, zéér bevreemdend worden genoemd...

Uiteraard is dit een eenvoudige en normale evolutie geweest in de relatie tussen verzoekster en de Heer L. (...) Van enige tegenstrijdigheid kan hoegenaamd geen sprake zijn!!!

De tweede zogenaamde tegenstrijdigheid is evenzeer bevreemdend te noemen. De Heer L. (...) verklaarde dat verzoekster bijkomende lessen Engels volgde om zich beter te kunnen uitdrukken. Ondertussen, ruim één jaar later, naar aanleiding van het herverhoor in het kader van de procedure erkenning buitenlands huwelijk en nadat verzoekster dus ruim één jaar in het Engels gecommuniceerd had met de Heer L. (...), verklaarde de Heer L. (...) inderdaad dat verzoekster zeer goed Engels spreekt. Dit is op heden ook zo!

Van enige tegenstrijdigheid is opnieuw hoegenaamd geen sprake. Wanneer men gedurende ruim één jaar quasi iedere dag Engels spreekt en dit derhalve oefent, kan dit opnieuw als een normale evolutie worden beschouwd dat men na die periode de Engelse taal goed onder de knie heeft!

Opnieuw is het naar de mening van verzoekster duidelijk dat het Parket spijkers op laag water zoekt om maar te kunnen motiveren dat een schijnhuwelijk zou voorliggen, quod certe non in casu!

4.

Gelet op de dagdagelijkse contacten tussen concludant en Mevrouw M. (...), de meerdere bezoeken van concludant aan Mevrouw M. (...) waarbij zij als echtgenoten samenleefden, de meerdere visumaanvragen door Mevrouw M. (...) (die evenwel werden geweigerd), het feit dat zij samen concludant een dochter, A. L. (...) op de wereld hebben gebracht - van wie het visum gezinshereniging wel werd goedgekeurd (!) - blijkt duidelijk dat bij Mevrouw M.(...) wel degelijk de intentie tot een duurzame levensgemeenschap bestaat.

De door het Parket en door geïntimeerde aangevoerde motieven die hebben geleid tot de weigeringsbeslissing kunnen gelet op de voorafgaande uiteenzetting geenszins worden weerhouden, behoudens eventueel het leeftijdsverschil tussen partijen, wat evenwel een zeer subjectief gegeven is.

5.

Verweerster heeft bovendien het algemeen principe miskend volgens hetwelk de overheid ertoe gehouden is om kennis te nemen van alle elementen van de zaak, en zij heeft aldus een manifeste beoordelingsfout gemaakt. (Cfr. om. Raad Vreemdelingenbetwistingen nr. 12.171, 30 mei 2008, Rev.dr.étr. 2008, afl. 148, 266; <http://www.cce-rvv.be> (13 oktober 2008))

Met de nieuwe elementen in dit dossier werd hoegenaamd geen rekening gehouden.

Verzoekster wijst er op dat op 9 september de met O. L.(...) gemeenschappelijke dochter A. L. (...) werd geboren. Verzoekster legt dienaangaande het paspoort voor van A. (...).

De Heer L. (...) is in oktober 2009 opnieuw naar Thailand vertrokken en legt ook hieromtrent nieuwe stukken voor, zijnde foto's van voornoemden en hun dochter A. (...). Op 25 maart 2010 is de Heer L. (...) opnieuw naar zijn gezin in Thailand getrokken. Concludant legt aangaande zijn verblijven in Thailand

ten bewijze een nieuw afschrift van zijn paspoort voor waarop de periodes van zijn verblijf in Thailand worden vermeld. Concluant legt tevens de reserveringsbevestiging van zijn bezoek in maart 2010 voor. (stuk 22 + stuk 23).

Daarnaast communiceren voornoemde partijen ook nog steeds via chatsessies, telefoongesprekken, per SMS en per email.

Intussen zijn verzoekster en de Heer L. (...), tijdens diens verblijf in Thailand in oktober 2009 zoals reeds gesteld ook in het huwelijk getreden, meerbepaald op 28.10.2009. Verzoekster legt dienaangaande de huwelijksakte vertaald door een beëdigd vertaler van de Belgische ambassade in Bangkok voor. Tijdens dit verblijf hebben partijen tevens een nieuw kindje verwekt.

De Heer L. (...) werd omtrent het buitenlands huwelijk verhoord op 22.03.10. Verzoekster legt het PV van verhoor als stuk voor (stuk 24).

Uit alle bovenvermelde nieuwe feiten en stukken kan worden afgeleid dat verzoekster en de Heer L. (...), nu reeds twee jaar een relatie onderhouden, die ondanks alle gekende tegenslagen, nog stand houdt! Verzoekster en de Heer L.(...) voeren ondertussen reeds ruim één jaar diverse procedures ten einde in België als getrouwd paar te kunnen samenleven. Alleen al hieruit blijkt de volgehouden wil van voornoemden tot een duurzame relatie, zodat van een schijnhuwelijk geenszins sprake is.

6.

Uit het voorgaande blijkt dat van de motivering van het Parket aangaande het schijnkarakter van het huwelijk quasi niets overeind blijft!

De aangehaalde punten zijn geenszins gebaseerd op een ware feitenvinding en vinden geen enkele steun hierin.

"Verzoeker beroept zich op een schending van de Wet Motivering Bestuurshandelingen en op art.62 Vreemdelingenwet, voor zover de wet bepaalt dat de motivering passend, nauwkeurig en relevant moet zijn, dit wil zeggen dat zij moet overeenstemmen met de feiten en in geen geval een eenvoudige subjectieve beoordeling mag zijn. " (R.v.St. nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev. dr. étr. 1995 (verkort), 326, noot)

Het is evenwel zeer duidelijk dat de aangehaalde punten in de bestreden beslissing het gevolg zijn van uiterst subjectieve vooroordelen in het advies van het Parket.

De huidige "motivering" is aldus schromelijk ontoereikend en inhoudelijk foutief!

De materiële motiveringsplicht is dan ook in ernstige mate geschonden.

Verzoekster wijst voor de volledigheid nog op volgende van toepassing zijnde rechtspraak:

"Onder afdoende motivering van de bestuurshandeling moet iedere motivering worden verstaan die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt (art. 62 Vreemdelingenwet)." (Cass. (2e k.) AR P.05.0190.F, 9 maart 2005 (V.D.L.), Arr. Cass. 2005, afl. 3, 564)

"Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing." (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr.2684 dd. 16 oktober 2007, www.vmc.be)

De motivering is dus allesbehalve evenredig aan het gewicht van de genomen ingrijpende beslissing.

Derhalve dient een schending weerhouden te worden van de Wet van 29 juli 1991. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

4.1.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de Raad niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het beoordelen van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. Het loutere feit dat verzoekster het niet eens is met de motieven, betekent niet dat de beslissing gebrekkig zou zijn gemotiveerd.

Verwerende partij meent dat de gemachtigde geheel terecht, gelet op de elementen die het dossier van verzoekster daadwerkelijk kenmerken, beslist heeft dat de visumaanvraag moet worden geweigerd. De omstandigheden waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing betreffen concrete feiten die steun vinden in het dossier en kunnen door verzoekster niet worden betwist.

Ten overvloede laat verwerende partij gelden dat de concrete kritiek van verzoekster geen afbreuk kan doen aan de bestreden beslissing. Verzoekster uit kritiek op feitelijke vaststellingen. Verwerende partij wijst erop dat de Raad als annulatierechter slechts een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen en niet de opportuniteit van de beslissing kan onderzoeken. Verwerende partij verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad.

Verwerende partij meent dat de gemachtigde geheel terecht oordeelde, binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid en gelet op de gegevens waarover de gemachtigde op het ogenblik van het nemen van de beslissing beschikte, dat het visum aan verzoekster diende te worden geweigerd.

4.1.3. In de repliekmemoire voert verzoekster het volgende aan:

“1. In het bestrijden van het eerste middel van verzoekster beperkt verwerende partij zich er toe te stellen dat de Raad van Vreemdelingenbetwisting enkel een wettigheidtoezicht van de bestreden beslissing kan uitoefenen en ten deze enkel bevoegd is na te gaan of de administratieve overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Verweerster is de mening toegedaan dat de omstandigheden waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dd. 16.06.2010, concrete feiten betreffen die steun vinden in het administratief dossier, quod certe non in casu!

Verweerster poogt al te gemakkelijk het eerste middel af te wijzen waar zij stelt dat het niet is omdat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven, dat de beslissing daarom nog niet gebrekkig is...

Verzoekster gaat geheel akkoord met het eerste gedeelte van het verweer van verwerende partij, meerbepaald waar zij stelt dat Uw Raad moet nagaan of is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen! Het is immers daar waar het schoentje knelt! Uiteraard is verzoekster niet akkoord met de motieven waarop de bestreden beslissing berust. Deze motieven zijn immers gebaseerd op verkeerde feitelijke gegevens of gegevens die foutief werden beoordeeld door verwerende partij! Daarenboven is de beslissing tevens gegrond op juridisch foutieve redenen!

Verzoekster zal hierna aantonen dat de beslissing gegrond is op dermate foutieve feitelijke en juridische motieven, zodanig dat de beslissing manifest in strijd is met de materiële motiveringsplicht. Verzoekster is dan ook van mening dat in uitvoering van het marginale toetsingsrecht de bestreden beslissing dient te worden vernietigd!

2. Uit de bestreden beslissing dd. 16.06.2010 kan vooreerst worden afgeleid dat de weigering tot afgifte van het visum gezinshereniging gebaseerd werd op het feit dat door de Heer O. L. (...) beroep werd aangetekend tegen de beschikking dd. 06.08.2009 van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, waarbij de vordering tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Avelgem van het voorgenomen huwelijk tussen de Heer L. (...) en verzoekster.

Op heden is voormelde beroepsprocedure nog hangende en werd de pleitdatum in hoger beroep vastgesteld op 17.02.2011.

Verweerster beweert in de bestreden beslissing dat op de vraag van erkenning niet kan worden ingegaan teneinde te vermijden dat in de procedure tot erkenning van dit buitenlands huwelijk een andere/tegenstrijdige beslissing zou worden genomen dan in de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing om het voorgenomen huwelijk te voltrekken, quod non.

Bovenstaande redenering kan geenszins worden aangehouden.

Immers indien er een beslissing tot erkenning van het buitenlands huwelijk zou worden genomen, dan zou de procedure gevoerd door de Heer L. (...), bij gebreke aan enig belang, kunnen worden doorgehaald. Indien een negatieve beslissing zou worden genomen omtrent de erkenning van het buitenlands huwelijk ...

Verzoekster wijst er bovendien op dat beide dossiers (erkenning buitenlands huwelijk en voltrekking voorgenomen huwelijk in België) betrekking hebben op het zelfde voorwerp en oorzaak. Tevens dient in beide procedures op basis van hetzelfde dossier te worden geoordeeld. Het zou dan ook geenszins logisch zijn, dat men tot tegenstrijdige beslissingen zou komen.

Verzoekster wijst er verder op dat verweerster geen enkele rechtsgrond aanhaalt ten einde haar motivering op dit punt te gronden.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden (R.v.St. nr. 37043 van 22 mei 1991).

Verweerster laat ook in haar nota met opmerkingen manifest na enige rechtsgrond op dit punt naar voren te brengen! Verweerster gaat daarentegen geheel voorbij aan de grieven met betrekking tot dit motief, hetgeen nochtans duidelijk het belangrijkste motief uitmaakt voor de bestreden beslissing!

Uit het feit dat verweerster klaarblijkelijk geen enkele rechtsgrond naar voren kan brengen is het overduidelijk dat de beslissing van verweerster op dit punt noch inhoudelijk, noch juridisch correct is. Bijgevolg werd de motiveringsplicht op dit punt geschonden.

2. Voorts kan uit de beslissing van verweerster tevens het negatieve advies van het Parket van de Procureur des Koning te Kortrijk worden gedistilleerd:

(...)

De zogenaamde motivatie van de Attaché van de Minister van Migratie- en Asielbeleid wijst op een duidelijk gebrek aan feitelijke, juridische en afdoende motivering waardoor de Wet van 29 juli 1991 geschonden werd.

"De (...) motiveringsplicht strekt ertoe om de bestuurde een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij, ten aanzien van die motieven, in staat is om met kennis van zaken voor zijn rechten op te komen." (R.v.St. (12e k.) nr. 164.445, 7 november 2006, NjW 2007, afl. 173, 933, noot LUST, S. - eigen onderlijning)

De administratieve overheid dient bovendien alle relevante elementen waarvan zij kennis heeft in overweging te nemen op het moment dat zij een beslissing neemt. (Cfr. om. Raad Vreemdelingenbetwistingen nr. 14.727, 31 juli 2008 <http://www.cce-rvv.be> (26 februari 2009); , T. Vreemd. 2008 (samenvatting), afl. 4, 276, noot DENYS, L)

In casu blijkt dat in de bestreden beslissing in grote mate de stijlfomules die werden gehanteerd in het oorspronkelijke advies, dat werd uitgebracht door het Parket naar aanleiding van de aangifte van het voorgenomen huwelijk met verzoekster door de Heer L. (...) bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Avelgem, zonder meer werden overgenomen. Bovendien lijkt het advies van het Parket ten onrechte geen rekening gehouden met de evolutie van de feiten die zich sinds het afnemen van het verhoor en het beëindigen van het politieel onderzoek heeft afgespeeld. Het oorspronkelijk advies van het Parket dateert van 10 juni 2009.

De weerhouden motieven zijn — voorzover dit ooit het geval zou geweest zijn - niet meer actueel en alleen al om die redenen ongegrond."

Voor het overige herhaalt verzoekster wat werd uiteengezet in haar inleidend verzoekschrift, en wijst zij erop dat vele feitelijke elementen gebaseerd zijn op de situatie van verzoekster vooraleer zij haar echtgenoot leerde kennen, zodat dit elementen uit het verleden zijn en bijgevolg achterhaald en manifest onjuist.

4.1.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, de artikelen 27 en 46 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht (hierna: WIPR) en artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat er geen sprake is van een huwelijk wanneer uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde en dat uit het administratief dossier blijkt dat het parket van de procureur des konings een negatief advies heeft verleend met betrekking tot de geldigheid van dit in het buitenland afgesloten huwelijk. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de

beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

4.1.4.1. Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing steunt op het feit dat verzoeksters Belgische echtgenoot een beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarbij het beroep tegen de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken, ongegrond werd verklaard. In de bestreden beslissing wordt tevens vermeld dat, gezien deze procedure nog hangende is, niet kan worden ingegaan op de vraag tot erkenning van het buitenlands huwelijk teneinde te vermijden dat in deze procedure andere of tegenstrijdige beslissingen worden genomen dan in de eerder vermelde beroepsprocedure. Verzoekster meent dat dergelijke redenering niet kan worden aanvaard en dat er geen rechtsgrond voor is.

De Raad merkt op dat dit motief inderdaad voorkomt in de bestreden beslissing maar niet het enige motief vormt. Zo wordt er tevens gewezen op het eerder huwelijk van verzoeksters echtgenoot, op het leeftijdsverschil en op de vroegere geweigerde visumaanvragen. Tevens wordt gewezen op het negatief advies van de procureur des konings, waarin naast de hoger vermelde beroepsprocedure tevens wordt vermeld dat er vermoedens zijn inzake het schijnkarakter van het huwelijk: er was een zeer korte kennismakingsperiode, verzoekster werkte in de prostitutie, ze kende haar eigen huwelijksdatum niet, er is een groot leeftijdsverschil, er is een precaire financiële situatie die geen solide basis vormt voor een duurzame relatie, er zijn tegenstrijdigheden in de verklaringen van de partijen.

Uit deze opsomming blijkt dat de bestreden beslissing verscheidene motieven betreft. Bovendien merkt de Raad op dat het niet kennelijk onredelijk is of niet getuigt van een foutieve feitenvinding om het onderdeel van het advies van de procureur des konings weer te geven waarin verwezen wordt naar de hangende procedure inzake de weigering van de huwelijksvoltrekking in België. Dit gegeven houdt immers verband met de visumaanvraag gezinshereniging ingediend op basis van een buitenlandse huwelijksakte. De omstandigheid dat hiervoor geen rechtsgrond wordt weergegeven doet niet ter zake en verzoekster erkent bovendien zelf in het middel *“dat beide dossiers betrekking hebben op het zelfde voorwerp”* zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat een verwijzing naar deze procedure kennelijk onredelijk zou zijn.

De verwijzing naar deze procedure die hangende is voor de burgerlijke rechtbank houdt dus geen schending in van de motiveringsplicht.

4.1.4.2. Verzoekster uit kritiek op de vaststellingen geformuleerd in het advies van de procureur des konings zoals vermeld in de bestreden beslissing. Verzoekster uit vooreerst kritiek op het feit dat deze vaststellingen steunen op het vroegere advies van de procureur des konings dat inmiddels achterhaald is. Vervolgens poogt verzoekster punt voor punt deze feitelijke vaststellingen te weerleggen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de procureur des konings een negatief advies verleend heeft op 10 juni 2009 inzake de huwelijksvoltrekking, op vraag van de gemeente in het kader van de procedure huwelijksvoltrekking in België. Op 25 mei 2010 geeft de procureur des konings een negatief advies inzake de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte, op vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de aanvraag voor een visum gezinshereniging. Uit het dossier blijkt dat de procureur des konings voor dit tweede advies, wat trouwens het enige advies vormt waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, ook steunt op interviews van verzoekster en van haar echtgenoot die werden afgenomen op respectievelijk 29 maart 2010 en 24 maart 2010. In het advies van 25 mei 2010 wordt verwezen naar deze recente interviews. Er kan dus niet worden aangenomen dat dit advies zoals weergegeven in de bestreden beslissing louter steunt op gegevens die niet meer actueel zijn.

Waar verzoekster punt voor punt de feitelijke vaststellingen in de bestreden beslissing poogt te weerleggen, wijst de Raad op het volgende. In zoverre het de bedoeling van verzoekster lijkt te zijn om aan de Raad te vragen om de weigering tot erkenning van het buitenlands huwelijk te onderzoeken, dient te worden gewezen op artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet dat de rechtsmacht van de Raad bepaalt. Overeenkomstig de in de artikelen 144-146 van de Grondwet vervatte bevoegdheidsverdelende regels tussen de gewone hoven en de rechtbanken enerzijds, en de Raad als administratief rechtcollege anderzijds, is de rechtsmacht van de Raad uitgesloten indien de wetgever een beroep heeft open gesteld bij de gewone hoven en rechtbanken tegen een beslissing van de administratieve overheid. De Dienst Vreemdelingenzaken is bevoegd om de geldigheid van een buitenlandse huwelijksakte niet te erkennen. Luidens artikel 27, § 1, derde lid van het WIPR kan *“ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, (...) beroep worden ingesteld bij de Rechtbank van*

Eerste Aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure in artikel 23.” De wetgever heeft aldus in een rechtstreeks beroep bij de hoven en rechtbanken voorzien. Dit impliceert dat de Raad niet de rechtsmacht heeft om, weze het incidenteel, te onderzoeken of de weigering vanwege de verwerende partij tot het erkennen van de geldigheid van de huwelijksakte wettig is. De Raad blijft echter bevoegd om na te gaan of de gemachtigde van de staatssecretaris terecht de afgifte van het visum heeft geweigerd (RvS 18 maart 2009, nr. 191.552) en of verwerende partij hierbij zorgvuldig en op redelijke wijze te werk is gegaan.

In de mate waarin hierbij aan de Raad gevraagd wordt na te gaan of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid het artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) juist heeft toegepast bij de beoordeling van de visumaanvraag, moet worden opgemerkt dat de Raad zoals hoger werd toegelicht, geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over een middel waarvan het onderzoek ertoe leidt dat hij een standpunt dient in te nemen over het bestaan of de draagwijdte van een burgerlijk recht (J. SALMON, *Le Conseil d'Etat*, Brussel, Bruylant, 1994, 249 en 387). Wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist om met toepassing van de bepalingen van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna: WIPR) en het BW de erkenning van een huwelijk te weigeren omdat het naar zijn oordeel om een schijnhuwelijk gaat en deze beslissing betwist wordt door een van de echtelieden, die in wezen stelt dat het huwelijk als rechtsgeldig dient aanvaard te worden in België, dan ontstaat evenwel een geschil over een burgerlijk recht (*cf.* Cass. 13 april 2007, C.06.0334.N). Het middel van verzoekster dat ertoe strekt aan te tonen dat het bestuur haar huwelijk ten onrechte als schijnhuwelijk heeft beschouwd en de Raad noopt om te oordelen over het al dan niet geschonden zijn van burgerlijke rechten, is, gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de gewone hoven en rechtbanken en de administratieve rechtscolleges voorzien in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, dan ook onontvankelijk (RvS 8 maart 2002, nr. 104.512; RvS 7 oktober 2008, nr. 186.878). Er dient daarenboven op gewezen te worden dat de wetgever, in artikel 27, § 1, vierde lid van het WIPR, ook uitdrukkelijk heeft gesteld dat de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is om te oordelen aangaande betwistingen inzake de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte. Het komt de Raad derhalve geenszins toe om zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de overweging van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat het huwelijk van verzoekster in België niet erkend wordt (RvS 25 februari 2009, nr. 190.806; RvS 28 mei 2009, nr. 193.626). Gelezen in deze zin is het middel niet ontvankelijk.

In de mate waarin het werkelijk en rechtstreekse voorwerp van het middel betrekking zou hebben op de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om zich te beroepen op artikel 146*bis* van het BW, moet worden gesteld dat uit artikel 40*bis* samengelezen met artikel 40*ter* van de Vreemdelingenwet voortvloeit dat een vreemdeling die om de afgifte van een visum ‘gezinshereniging’ verzoekt, teneinde zich bij zijn echtgenoot in België te kunnen voegen, het bewijs dient te leveren dat hij rechtsgeldig gehuwd is. Verzoekster legde hiertoe een Thaise huwelijksakte voor.

Gelet op het feit dat een buitenlandse huwelijksakte werd overgemaakt aan het bestuur moet worden gelet op de toepasbaarheid van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR. Deze bepaling luidt als volgt:

“Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.”

Uit deze bepaling volgt dat elke administratieve overheid, bij de uitoefening van haar bevoegdheden, ingevolge artikel 27 van het WIPR – en in het bijzonder gezien de artikelen 18 en 21 waar op grond van artikel 27 op moet worden gelet – de erkenning van een vreemde akte kan weigeren (RvS 1 april 2009, nr. 192.125; *cf.* M. TRAEEST, commentaar bij artikel 27 in J. ERAUW e.a. (eds.), *Het wetboek Internationaal Privaatrecht becommentarieerd*, Antwerpen, Intersentia, 2004, (152) 153-154).

Te dezen is verwerende partij de overheid die bevoegd is tot het verlenen van een visum ‘gezinshereniging’. Zij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR te weigeren wanneer zij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van het WIPR.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan derhalve, alvorens een beslissing te nemen inzake de toekenning van een visum ‘gezinshereniging’, verifiëren of het huwelijk

waarop verzoekster zich beroept, in België rechtsgeldig is. Hierbij vermag hij, gelet op artikel 46 van het WIPR dat bepaalt dat de (grond)voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk beheerst worden door het recht van de Staat waarvan de respectieve echtgenoten de nationaliteit hebben, onderzoeken of voldaan werd aan de bepalingen van Boek I, Titel V, hoofdstuk I 'Hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan' van het BW, waaronder artikel 146bis (J. ERAUW, *Beginselen van Belgisch Privaatrecht, XVII, Internationaal Privaatrecht*, Mechelen, Kluwer, 2009, 509-510). Er dient in dit verband benadrukt te worden dat de grondvoorwaarden voor het huwelijk "*die betrekking hebben op beide echtgenoten*" op cumulatieve wijze aan de nationale wetten van de beide partners onderworpen zijn en dat toepassing dient gemaakt te worden van de nationale wet die de meest beperkende regeling omvat (Wetsontwerp houdende het wetboek van internationaal privaatrecht, *Parl.St. Senaat 2003-04, 3-27/1, 73*). Verwerende partij is dus bevoegd om het huwelijk waarop verzoekster zich beroept om een visum aan te vragen te toetsen aan artikel 146bis van het BW – dat bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie "*van minstens één van de echtgenoten*" kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde – en kan, na een onderzoek van de omstandigheden die het huwelijk van verzoekster kenmerken, beslissen om dit huwelijk niet te erkennen omdat deze erkenning zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de Belgische internationale openbare orde.

De Raad stelt op basis van de bestreden beslissing vast dat de weigering tot afgifte van het visum gezinshereniging steunt op de vaststelling dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar dat het een schijnhuwelijk betreft. Gelet op het hierboven gestelde volstaat te dezen de vaststelling dat de beslissing de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is en dat het niet kennelijk onredelijk voorkomt om op basis van het geheel van de gedane vaststellingen, het visum gezinshereniging te weigeren. In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat het gesloten huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, doch een schijnhuwelijk betreft. De Raad wijst erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris in deze kwestie het advies ingewonnen heeft van het parket van de procureur des konings te Kortrijk dat op basis van de elementen overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken en het gevoerde politieonderzoek in België besluit dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap en dat het een schijnhuwelijk betreft. Het betrokken advies bevindt zich in het administratief dossier. Op basis van het geheel van de elementen uit het administratief dossier, alsook het advies van de procureur des konings, kon de gemachtigde van de staatssecretaris op redelijke wijze besluiten dat verzoeksters huwelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap.

Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift tot het uiten van kritiek op de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris en geeft zowel ter gelegenheid van haar inleidend verzoekschrift, als in de repliekmemorie een toelichting waarbij zij poogt aan te tonen dat haar huwelijk gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap.

Het feit dat verzoekster het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De gemachtigde van de staatssecretaris is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. Uit de opsomming van de verschillende elementen in de bestreden beslissing blijkt dat door verwerende partij duidelijk wordt aangegeven waarom zij de mening is toegedaan dat het huwelijk van verzoekster niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap en waarom het visum gezinshereniging van verzoekster dient te worden geweigerd. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat verwerende partij dit afleidt uit het geheel van de opgesomde elementen. Verzoekster betwist deze gegevens niet, doch poogt er een verantwoording, een verklaring of bijkomende uitleg voor te geven. Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een niet correcte feitenvinding, noch toont verzoekster hiermee aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk is gegaan toen hij op grond van het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde gegevens tot het besluit kwam dat het huwelijk van verzoekster niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid immers slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing manifest onredelijk is, wat *in casu* niet het geval is. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de

bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuiniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort.

De Raad benadrukt dat hij als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad is in deze niet bevoegd om zich in de plaats te stellen van de overheid en de visumaanvraag van verzoekster opnieuw te beoordelen en kan in dit verband dan ook geen rekening houden met het gedeelte van de stukken die verzoekster voor het eerst bij het verzoekschrift voegt en die niet voorgelegd zijn aan het bestuur.

De schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Inzake de aangevoerde schending van het evenredigheidsbeginsel verwijst de Raad naar de bespreking van het tweede middel.

Het eerste middel is ongegrond.

4.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede middel

Verzoekster voert als tweede middel aan dat verwerende partij zich met de weigeringsbeslissing tot toekenning van het visum aan verzoekster zich tevens schuldig heeft gemaakt aan een schending van haar discretionaire bevoegdheid door het nemen van een willekeurige beslissing, machtsoverschrijding en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meerbepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel

Door het nemen van de bestreden beslissing is de bevoegde overheid volkomen willekeurig te werk gegaan.

Waar verwerende partij in casu over een discretionaire bevoegdheid beschikt, impliceert dit niet dat er een willekeurige bevoegdheid voorligt. Bepaalde richtlijnen en criteria opgelegd door de voormelde wetgeving, worden door verwerende partij gewoon naast zich neer gelegd.

"Discretionaire bevoegdheid impliceert echter niet een willekeurige bevoegdheid. " (R.v.St. nr. 53.251, 17 mei 1995 <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); ,T. Aann, 1996 (verkort), 153, noot FLAMME, M.; , T.B.P. 1996 (verkort), 43; R.v.St. (6e k.) nr. 104.014, 27 februari 2002 <http://www.raadvst-consetat.be> (21 november 2002); , A.P.M. 2002 (samenvatting), afl. 3, 60; ,A.P.T. 2001, afl. 4, 302, verslag (uittreksel) NIHOUL, P.; ,Amén. 2003, afl. 2, 102;; T.B.P. 2003 (weergave STEVENS, J.), afl. 5, 345.)

De regelmatigheid van een aanvraag tot verkrijging van de verblijfsvergunning moet in principe worden beoordeeld op grond van de concrete omstandigheden van de aanvrager zelf en niet aan de hand van stijlformules zoals hier gebeurd is.

Verzoekster verduidelijkt dat door de bestreden beslissing van verwerende partij tevens als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur vooreerst het zorgvuldigheidsbeginsel in het gedrang komt. Immers, het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Bovendien dient de beslissing te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. nr. 16217 van 30 januari 1974). Bovendien moet het onderzoek van het bestuur zonder vooringenomenheid geschieden (R.v.St. nr 17411 van 3 februari 1976, R.W. 1976-77, 1180, met noot L.P. SUETENS).

Voorts komen zoals hiervoor reeds uitvoerig aangetoond tevens het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van de motiveringsplicht in het gedrang.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

4.2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat in de toelichting bij het tweede middel niet wordt ingegaan op de aangevoerde schending van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en machtsoverschrijding. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekster vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel onontvankelijk is.

4.2.3. In de repliekmemoorie herhaalt verzoekster het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en voegt toe dat zij verwijst naar het eerste middel waarin volgens haar duidelijk blijkt dat verwerende partij niet met kennis van zaken een beslissing heeft genomen, daar ze op geen enkel moment rekening hield met de evolutie van de feiten, waardoor haar motivering niet meer actueel is en ontoereikend.

4.2.4. Uit de bespreking van het eerste middel is reeds gebleken dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van motieven die niet kennelijk onredelijk zijn en die steunen op de gegevens van het administratief dossier. De Raad verwijst naar punt 4.1.4. van dit arrest. Er kan bijgevolg niet worden aangenomen dat er sprake is van “willekeur”. De gemachtigde van de staatssecretaris is binnen de grenzen van zijn discretionaire bevoegdheid niet op willekeurige wijze te werk gegaan, zoals verzoekster voorhoudt.

De Raad herhaalt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris in deze kwestie het advies ingewonnen heeft van het parket van de procureur des konings te Kortrijk dat op basis van de elementen overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken en het gevoerde politieonderzoek in België besluit dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap en dat het een schijnhuwelijk betreft. Het betrokken advies bevindt zich in het administratief dossier. Op basis van het geheel van de elementen uit het administratief dossier, alsook het advies van de procureur des konings, kon de gemachtigde van de staatssecretaris op redelijke wijze besluiten dat verzoeksters huwelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap. Er is geen sprake van machtsoverschrijding.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de gemachtigde op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Verzoekster toont niet aan dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op de analyse van het eerste middel blijkt dat verzoekster met haar betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt.

Voor de motiveringsplicht wordt verwezen naar de bespreking van het eerste middel.

De schending van de door verzoekster aangevoerde bepalingen kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

A. DE SMET